

Een bizarre optocht

Van Roland Smulders verschenen eerder:

Een spoor van Adam, roman
Geef mij de schuld, roman
Parels en draken, columns
Weg naar de vrijheid, roman
Bij deze dan, columns
Gewoon anders, verhalen
De stoel van Fred, verhalen
Ze doen het er gewoon om, columns
Palabinda, verhalen
Raar blijft het, columns
Tegen het licht, columns
Ik bedoel maar, columns
Het is maar hoe je het bekijkt, columns
Corona en andere ongemakken, columns
Geen zorgen, columns
Met het oog op Oisterwijk, columns
Luis in de pels, columns
Diepzinnig bezig, columns
Een passend woord, columns
Achter het rookgordijn, columns
Er komt geen einde aan, columns
Een soort proteststem, columns
Kritische notenkraaker, columns
Ik ben slechts de nar, columns

Een bizarre optocht

Roland Smulders

Schrijver: Roland Smulders
Coverontwerp: Roland Smulders
ISBN: 9789464653281
© 2022 Roland Smulders

Wilde jaren

De ene column heb ik nog niet klaar, of hij is al hopeloos verouderd. Deze keer is het weer Johan Derksen die binnenkort zijn manier van leven zal moeten aanpassen. Zonder inkomen, vrouw en vrienden zal het voor hem behelpen worden. Ik merk dat ik begin na te denken over een publieksactie om hem van genoeg kaarsen te kunnen voorzien. Het zal wel betekenen dat ik ook onderdeel ben van de totaal verziekte, giftige, masculiene cultuur.

Onder de indruk van wat er aan tafel zoal ter sprake kwam op het gebied van grensoverschrijdend gedrag, liet Johan zich verleiden ook in de eigen herinnering te duiken. Laat het een les zijn voor de jeugd van tegenwoordig. Zoiets loopt altijd verkeerd af. Wie het geluk heeft dat smeerlapperij aan de aandacht is ontsnapt, moet er later niet zelf over beginnen. Dan weet je gewoon dat Angela de Jong in het programma 'Op1' komt vertellen dat zij spontaan over haar nek ging bij het vernemen van het nieuws. Dat wil je niet. Johan met een kaars is al op het randje, maar als Angela er dan ook nog overheen begint te kotsen, wordt het zelfs voor mij te erg.

Gebetend hond is, zoals wel vaker, de arme John de Mol. Hij is de moderne Croesus. Alleen veranderen de mensen en zaken die hem omringen niet in goud, maar in onvervalste drek. Het heeft hem in de afgelopen decennia meegezeten en nu is het tijd om de rekening voor al die mazzel te betalen. 'Karma' noemen ze dat in India. Aan het eind van je leven moet de boekhouding kloppen. Hij dacht zijn zaken goed voor elkaar te hebben, maar nu ziet hij overal waar hij kijkt gestoorde figuren die vastbesloten lijken zijn leven tot een hel te maken. Gestoorde figuren die elkaar overbieden als het om perversiteit gaat. Ik heb

de laatste tijd zoveel langs zien komen, dat zelfs de gemiddelde pornoproducent er vriendelijk voor zou bedanken.

In een poging de zaak nog te redden, komt Johan een dag later met een zwamverhaal dat door juristen is voorzien van een overdaad aan details. Juristen kunnen het nooit laten voor hun cliënten hele diepe kuilen te graven. Het betrof een zogenaamde duizenduren-kaars. Op een sokkel ook nog. Veel te groot om er ontuchtige dingen mee te kunnen doen. Daarom besloot Johan destijds ook het hele geval neer te zetten op een suggestieve plek om de dame in kwestie bij het wakker worden de schrik van haar leven te bezorgen. Als iemand een verhaal zo zit aan te kleden met feiten, dan weet je zeker dat er vrolijk op los wordt gelogen. De waarheid behoeft net als goede wijn geen krans. Angela gelooft volkomen terecht geen woord van wat Johan haar in opdracht probeert wijs te maken en zij knalt hem dat feit ook met vuurspuwende ogen in zijn besnorde gezicht.

Of Johan bij zijn besluit blijft om te stoppen? Met hem weet je het maar nooit. Wil niet iedereen weten wat hij nog meer heeft uitgespookt? Adverteerders houden dan wel niet van vuiligheid, maar wel van kijkers.

Willem de Laatste

Het kabinet gaat zestigduizend spaarders compenseren voor het ten onrechte afgetroggelde geld. De uitspraak van de Hoge Raad liet ook geen andere keus. Spaarders die zich mopperend in hun trieste lot schikten, krijgen voorlopig helemaal niks. Hadden zij maar niet moeten geloven dat het allemaal wel zou kloppen. Er zal een nieuwe uitspraak van de Hoge Raad aan te pas moeten komen om ook voor hen de gehoopte rechtvaardigheid dichterbij te brengen. Tot die tijd moeten zij in navolging van onze koning maar denken dat wat in het vat zit niet verzuurt.

Iedereen was het erover eens dat Koningsdag in Maastricht de gedroomde comeback was na twee jaar corona. Limburg had alles uit de kast gehaald om er een knalfeest van te maken en het mooie weer zorgde voor de rest. Ik heb er met volle teugen van genoten, moet ik toegeven. Jammer dat journalisten het niet konden laten die arme man op zijn verjaardag vervelende vragen te stellen over zijn ingezakte populariteit. Dan ben je toch echt met een bepaalde bedoeling van huis gegaan.

Voor Maastricht hoop ik maar dat de stad niet denkt dat het Rijk wel over de brug zal komen met een douceurtje voor het betalen van de uit de rails gelopen kosten van Koningsdag. Aan de goede wil ligt het niet, maar de Hoge Raad is bezig de zaak heel ijverig te frustreren. Misschien wonen er in Limburg veel spaarders die bereid zijn iets van hun geluk te delen. Op die manier kan het allemaal toch nog meevallen.

Heel even kwam ook nog het vak met republikeinen in beeld. Zij hadden zich braaf bij elkaar laten zetten met hun spandoekjes over Willem de Laatste en zij vormden met elkaar het levende bewijs dat Nederland nog niet toe is aan een omwenteling. Gekomen om voor de verandering hun geluid eens stevig te

laten horen, werden zij ongewild de hoofdrolspelers van een klucht die nog jaren voor hilariteit zal zorgen op verjaardagen. Als die nieuwbakken voorzitter van de republikeinse club nog eens een goed idee heeft om zich niet te laten wegstoppen.

De koning gebruikte de gelegenheid om voor zijn doen fel van leer te trekken tegen vakantiebuurman president Vladimir Poetin. Kennelijk is de fase voorbij dat die twee met elkaar communiceren door gewoon over het hek te roepen dat de ander eindelijk eens normaal moet doen. Het spelen via de band is een wanhoopspoging van onze koning de betrekkingen weer te normaliseren.

Wie ik tijdens Koningsdag heb gemist, is onze dansende vrijheidsstrijder Willem Engel. Zat hij ook met een oranje tompouce op de bank van het feest te genieten? Maastricht had voor hem toch wel een plaatsje kunnen inruimen op het plein waar André Rieu zijn walsen ten gehore stond te brengen. Dan had ik eens kunnen zien hoe het met de danskunsten van Willem is gesteld na twee jaren op de barricade. De teleurgestelde republikeinen hadden hem na afloop van het feest dat spandoek over Willem de Laatste mee kunnen geven. Leuk om later nog eens aan deze gekke tijd terug te denken.

Horlepiepen

Ooit speelde zijn vader een empathische rechercheur. Paul Römer, directeur radio en televisie van Talpa Network, heeft er duidelijk weinig van opgestoken. Gevraagd naar de nieuwste ontwikkelingen in 'kaarsgate' geeft hij als zijn onverbloemde verwachting dat Johan Derksen wel niet terug zal komen op zijn besluit te stoppen met het programma 'Vandaag Inside'. Kan iemand meneer Römer uitleggen dat de ambitie van Johan op dit moment even van ondergeschikt belang is?

Goede verstaanders hebben aan een half woord genoeg. Het is duidelijk dat Talpa Network alvast voorsorteert op een latere glorieuze doorstart van het programma voor de onderbuik. Het programma waar zelfs Angela de Jong graag een lans voor komt breken. Straks druppelen al de eerste berichten naar buiten over een Johan die er spijt van heeft. Van het besluit om te stoppen, bedoel ik natuurlijk. Met de rest kan hij al jaren prima leven. De advocaten van broodheer John de Mol gaven hem het laatste zetje richting een verstandige draai.

Zoals het ook destijds ging met de kwestie over Zwarte Piet, zal iedereen besluiten het er maar niet meer over te hebben. Johan Derksen zegt dingen nu eenmaal op zijn eigen manier. Hij bedoelt het allemaal niet kwaad. Het komt er alleen op een beroerde manier uit. In dat opzicht lijken wij wel een beetje op elkaar. Ik flap er ook soms dingen uit die ik beter binnen had kunnen houden. Onthullingen ga ik echter niet doen op dit moment. Als Johan iets aan het licht heeft gebracht, dan is het wel dat er voor alles een tijd en een plaats is.

Stiekem hoop ik dat Johan straks inderdaad weer gewoon zichzelf zit te wezen in het gezelschap van Wilfred Genee en René van der Gijp. Ze zijn foutter dan fout, maar je kunt er wel

vreselijk om lachen. Zelfs de doorgaans zo zure Angela geeft toe het bij het horen van René niet droog te houden. Met tranen in de ogen rolt zij dan over de bank. In deze tijd mag je dat de mensen niet afnemen. We staan misschien op de drempel van een toekomst die niemand heeft gewild. De Oekraïense president hoeft maar te besluiten nog een Russisch schip te keldereren met zijn van Nederland gekregen pantserhouwitser en we hebben de matroesjka's aan het horlepiepen. Wapengekletter is leuk in boeken, maar in het echt hoef ik het niet mee te maken.

Dominee Martin Luther King riep ooit dat hij een droom had. Hij plantte met zijn woorden het zaadje van menselijkheid en compassie. Elkaar naar het leven staan is iets voor holbewoners. In simpele streken schilderde hij een beeld van waar het in essentie om draait. Waar wij behoefte aan hebben is een nieuw icoon dat ons het visioen van een betere wereld toont. Een vaderfiguur die genoeg van de geneugten van het leven heeft geproefd om op een geloofwaardige manier over de gevaren te kunnen vertellen. Volgende keer dat Johan pontificaal zit te pronken voor de camera, zal ik extra goed luisteren. Misschien is de verlossing dichterbij dan we allemaal denken.

Week zonder verrassingen

Gaat het Openbaar Ministerie dan toch met gestrekt been richting de onderbuik van Sywert van Lienden. Hij leverde ondeugdelijke producten – wat vaker voorkomt in de handel – en hij maakte vette winst terwijl hij zei alles voor niks te doen. Ik krijg de indruk dat vooral dat jokkerige van hem de doorslag heeft gegeven. Aan zich verrijkende ondernemers zijn wij wel gewend, maar ze moeten er niet de zorghelden voor misbruiken. Stel je voor dat de mondkmaskers van Sywert wel waren ingezet. Dan hadden de instellingen nu nog meer werknemers met restklachten moeten ontslaan. Heel erg allemaal, maar dat is nu eenmaal de manier waarop de wet het geregeld heeft. De ongelukkigen krijgen nog wel de kans een stukje te schrijven voor het personeelsorgaan. Allemaal hartelijk dank voor de bloemen en warme woorden. Van een ‘tot ziens’ zal vermoedelijk geen sprake zijn. Dat spaart alvast tijd.

Het is wrang dat juist de zorghelden van het eerste uur nu het slachtoffer worden. Was er in die twee jaar niemand met een vooruitziende blik? Hoeveel moeite had het gekost de wet met een zinnetje uit te breiden: zorghelden mogen niet ontslagen worden. Zoals dat ook is geregeld voor leden van een Ondernemingsraad.

Premier Mark Rutte genoot van enkele vrije dagen en dat was meteen te merken aan het nieuws. Het is dat er de nodige bekende Nederlanders op hun muil gingen, anders hadden de journalisten en ik helemaal geen stof om over te schrijven. Vicepremier Sigrid Kaag mag de baas vervangen en zij doet dat op geheel eigen, van alle menselijkheid ontdane manier. Zij lijkt op een mechanische pop die het bestuur van D66 heeft aangeschaft bij een webwinkel. Een koopje voor de echte

liefhebber van de strenge aanpak. Met haar aan tafel hadden de heren van het programma 'Vandaag Inside' zich wel ingehouden. De vicepremier heeft geen actieve herinnering aan het programma van Wilfred Genee en zijn rebellenclub. Iets met voetbal, dat is haar beste gok. In huize Kaag doen ze daar niet aan. Daar grijpen de gezinsleden liever naar een goed boek over de Palestijnse opstand. Het valt te prijzen, maar je krijgt er geen leukere mensen mee.

De interviewer vraagt niet of minister Kaag de miljoenen van Sywert heel hard nodig heeft. Haar voorganger zag het gat in de voering per abuis aan voor diepe zakken en bleef rondstrooien alsof het geld niet op kon. 'Hou die kroegen nog maar enkele maanden gesloten', riep hij de collega's toe. 'Ik geef gewoon nog een rondje.' Met zo iemand om op te volgen, zou ik waarschijnlijk ook zuinig gaan kijken.

In gedachten vink ik de al behandelde onderwerpen af. Oekraïne, grensoverschrijdend bezig zijn, Sywert: een week zonder verrassingen is het. Wachten op betere tijden. Voor de enkeling die nog de moeite neemt mijn columns tot zich te nemen, leg ik maar weer uit dat een democratisch land niet zonder nar kan. De Sywerts en Poetins van deze wereld moeten niet gaan denken dat zij met alles ongestraft weg kunnen komen. Met de andere columnisten sta ik klaar om op zoek te gaan naar de plek waar het wel degelijk pijn doet.

Een gemiste kans

Zanger Bennie Jolink vindt dat mensen niet zo moeten zeuren over de uitspraken van Johan Derksen. Op die manier ging het er nu eenmaal aan toe in de jaren zeventig. Na een gezellig triootje werd je door de dame ondergekotst en trakteerde je haar op een kaars voor onderweg. Tegenwoordig kom je er gegarandeerd zwaar mee in de problemen, maar toen Johan en Bennie jong waren, was het heel normaal om zo te handelen.

Of het verhaal van Bennie klopt, durf ik niet te zeggen. Ik was net te jong voor dergelijke feestjes. Maar dat het een spannende tijd was, heb ik wel begrepen uit de verhalen. Het was de tijd van ondeugende blaadjes, contactadvertenties en ouders die op zaterdagavond gingen kaarten bij vrienden die ook van die tak van sport hielden. Ik kan mij goed voorstellen dat er in het oosten van het land voor de sfeer kaarsen aan te pas kwamen. Bennie en Johan zijn op dat vlak de deskundigen. Als zij zeggen dat het zo was, dan geloof ik het onmiddellijk.

Natuurlijk bedoelt Bennie niet dat het in die tijd normaal was je tafeldame met een kaars te lijf te gaan. Zoiets was ook destijds zwaar verboden zonder uitdrukkelijke toestemming. Nee, hij en Johan willen alleen zeggen dat het vertellen van sterke verhalen toen nog een sociale vaardigheid was die in hoog aanzien stond bij de heren. Nu is dat misschien nog zo, maar je zult weinig heren vinden die dat vrijwillig toe zullen geven. John de Mol had dat tegen Johan moeten zeggen tijdens de onderhandelingen. Gewoon iets in de trant van: 'Geen grappen over Kwatta, Johan. De smaak van de mensen in de rest van Nederland is inmiddels veranderd.' Het is flauw om opa eerst op zijn praatstoel te hijsen en hem er vervolgens vanaf te trappen. Bennie weet dat hij het

met dergelijke argumenten niet zal willen, maar hij wil het toch even gezegd hebben.

Collega-columnist Özcan Akyol brengt een interessant aspect ter sprake. Johan Derksen en zijn vrienden van Vandaag Inside moeten blijven, omdat al die kijkers anders overstappen naar de filmpjes van Meneer de Uil en Musje van Meijeren. Het is interessant, omdat je op die manier de kraan wel heel ver opendraait, maar vooral omdat het een verhelderende kijk geeft op hoe Özcan invulling geeft aan de vrijheid van mensen zich van informatie te voorzien. Censuur door het bieden van lekkere hapjes. Vooral geen ruimte bieden voor het verbreden van de eigen blik. Zou Johan hebben geweten dat hij zo schaamteloos werd misbruikt?

John de Mol gaat het gat in de programmering vullen met de Meilandjes. Oude afleveringen, want het mag niks kosten en die banden liggen toch stof te verzamelen. Wat mij betreft is het een gemiste kans. Waarom steekt John zij nek niet een keer uit? Hij moet heel brutaal zijn eigen filosofensterrenteam samenstellen. Zelf zit ik te denken aan Dave Roelvink, Lange Frans, Diederik Gommers, Patty Brard en Angela de Jong. Laat hen maar eens een boom opzetten over wat mensen wel en niet mogen horen.

Wie het eerst bang wordt

Rusland ging Oekraïne de oorlog verklaren op de dag waarop Russen normaal gesproken hun overwinning op de nazi's vierden met veel wodka en roggebrood. Zelf moest ik ook even mijn ogen uitwrijven toen ik het las. Wat hebben de Russen van Vlad de Verschrikkelijke de afgelopen weken dan gedaan, als het geen oorlog was? Er staat in heel Oekraïne geen huis meer dat niet is beschadigd. Volgens mij hebben de mensen daar ook zonder oorlogsverklaring inmiddels wel door hoe de vlag erbij hangt. Het zou een aardige grap kunnen zijn, als Arjen Lubach deze hele column niet waardeloos had gemaakt door zijn versie net iets eerder met de wereld te delen.

Het schijnt zo te zijn dat de formele verklaring president Poetin de macht geeft alle mannen tot vijfenveertig jaar met een geweer in de hand naar Oekraïne te sturen om daar op nazi's te gaan schieten. Wat is er toch mis met die man? Heeft iemand stiekem de nodige partypillen in zijn koffie laten vallen? Drukt er een tumor tegen zijn hersenstam en heeft hij besloten dat de rest dan ook maar het loodje moet leggen? Hij weet toch ook wel dat de door hem gekozen weg van escalatie na escalatie met geen mogelijkheid naar een goed einde kan voeren.

Een Russische nieuwslezer herhaalt nog maar eens het eerder door een hoge politicus geuite dreigement aan het adres van de Britten. Stoppen met die onzin van het sturen van zware wapens. De trotse strijdkrachten zijn al bezig de voor Boris Johnson bestemde kernraket af te soppen. Dan is het haarprobleem van Boris meteen opgelost. Zijn er nog meer landen die prijs stellen op een mooie paddenstoelwolk? Er is in de afgelopen weken meer gezinspeeld op een nucleaire afloop, dan tijdens de hele Koude Oorlog.

Nieuwslezers moeten zich beperken tot het brengen van het nieuws. Stel je voor dat bij ons Rob Trip gaat staan roepen dat wij onze tanks al aan het bijtanken zijn. Dan neem je de rest van hij vertelt toch ook niet meer serieus. Door de klimaatverandering dreigt Nederland te verdwijnen onder een laag water van zestig meter. Natuurlijk Rob. Blijven die tanks drijven, of moeten wij ook de Karel Doorman tot leven wekken. Vlak voor het uur van de waarheid kwam een Russische persvoorlichter nog even vertellen dat president Poetin echt niet van plan was over te gaan tot een oorlogsverklaring en algehele mobilisatie. Hij stond het te vertellen met zo'n dit-geloven-ze-nooit-blik en voor de verandering had hij gelijk. Een dergelijk kunstje kun Poetin ons niet blijven flikken. Ursula von der Leyen werpt de olieboycot in de strijd met de clause dat elk land er een uitzondering op mag maken. Het is vertoon voor de bühne, veel geschreeuw zonder wol. En het ergste is dat iedereen het weet.

Vertrouwen dat uiteindelijk het gezonde verstand zal overwinnen, heb ik deze keer niet. Waar ik getuige van ben, lijkt nog het meest op dat spelletje waarbij tegenstanders in volle vaart op elkaar af rennen om te zien wie het eerst bang wordt. En alle partijen hebben zich voorgenomen die schande niet op zich te laden.

Geen hoge verwachtingen

Af en toe kijk ik even hoever het Russische leger al is opgeschoten in Oekraïne. Voor de rest geloof ik het wel. Zelfs de raketten die neer beneden komen, zijn op een of andere manier onderdeel geworden van het leven van alledag. Als ik hoor dat er in Kiew weer een paar flats zijn geraakt, denk ik aan de inwoners van Londen tijdens de Tweede Wereldoorlog. Ook toen lukte het niet op die manier een doorbraak te forceren.

De rest van het nieuws wordt eerlijk verdeeld tussen het wrede lot van Johan Derksen en de glorieuze toekomst van de juicekanalen. De rechter heeft gesproken in een zaak tussen Samantha Steenwijk en Yvonne Coldeweijer. Er zijn piketpaaltjes geslagen waarmee de nieuwe loot aan de stam van de journalistiek voorlopig uit de voeten kan. De dames denken allebei gewonnen te hebben, maar de waarheid is vermoedelijk dat wij hebben verloren.

Nog niet zo lang geleden werden juicefiguren door serieuze persmensen te vies bevonden om zelfs maar met een tang in de hand te benaderen. Zelfs producenten van smoezelige seksblaadjes stonden hoger in aanzien. Waar is het fout gegaan? Kan iemand mij dat vertellen? Het zal toch niet zo zijn, dat ik gedwongen kan worden zulke sapsputters ineens serieus te nemen. Reken maar dat zij de uitspraak van de rechter inmiddels van buiten hebben geleerd om te weten hoeveel drek zij straffeloos uit het raam kunnen kieperen. Wie met pek omgaat, wordt er volgens het gezegde mee besmet en deze rioolbewoners hebben zich regelrecht ondergedompeld in dat spul.

Wilfred Genee en John de Mol hebben – zoals ik stiekem al verwachtte – René van der Gijp ingezet als hun geheime wapen.

De vrolijke noot van de vaderlandse televisie maakt zich ernstige zorgen over zijn vriend Johan. Het is hard aangekomen dat de kaarsendrager nu wordt neergezet als de grootste paria sinds Balthasar Gerards. Hoe wrang is het toch, dat zo'n onbenullig akkefietje door een mislukte acteur kan worden aangegrepen om een kijkcijferkanon de nek om te draaien.

Op de achtergrond hoor ik vertegenwoordigers uit de slachtofferhoek piepen dat de discussie voor de zoveelste keer weer niet over de echte vragen gaat. Zelfs al Johan dat hele kaarsenverhaal uit zijn duim heeft gezogen, is het een klap in het gezicht van alle slachtoffers die er wel mee te maken hebben gekregen. Het zal iedereen in wezen een grote rotzorg zijn. Belangrijker is de toekomst van de zo genadeloos aan de schandpaal genagelde 'bromsnor' en het redden van het programma 'Vandaag Inside'.

Het is misschien een gewaagde gedachtesprong, maar maken wij ons over niet al te lange tijd ook zorgen over de geestelijke staat van de Russische president Poetin en zijn trouwe lakei Lavrov? De Snip en Snap van de wereldpolitiek vertikken het zich te gaan toelagen op het kweken van tomaten en om er boos op te blijven, is ook weer een brug te ver. Dat zal in elk geval de teneur zijn van het gevoerde debat. Ik waarschuw de bevolking van Oekraïne maar alvast geen hoge verwachtingen over rechtvaardigheid te koesteren.

Mijn oprechte medeleven

Een zekere Eveline roept op de deelnemers aan haar programma 'Married At First Sight' niet meer te beledigen. Dat heb ik toch helemaal niet gedaan, is mijn eerste reactie. Voor mijn doen ben ik zelfs heel genadig geweest voor haar kandidaten. Bovendien hebben haar kandidaten helemaal geen hulp nodig bij het zichzelf op een rare manier nee te zetten. Ik vraag mij regelmatig af wat hen in hemelsnaam deed besluiten aan het programma mee te doen.

Eveline is volgens de toelichting bij het programma een seksuoloog en aangetrokken voor het toezien op een vruchtbaar verloop van de prille relaties. Je zou dus dat het bij de gemaakte matches in elk geval op dat punt goed zou moeten zitten. Het is niet zo. De deelnemers gaan braaf met elkaar op huwelijksreis en op bezoek bij de schoonfamilie. Tot overspringende vonken komt het echter niet. Ze kijken elkaar na al die moeite aan met zo'n blik van: wat heb ik nou aan mijn fiets hangen. Presentator Carlo komt regelmatig langs om het vuurtje op te poken, maar ook hij kan de boel niet redden.

Het zijn niet de kandidaten, maar de aangetrokken deskundigen die ik met liefde en plezier onder handen wil nemen. Zij hebben verzonnen al die elkaar afstotende mensen bij elkaar te zetten. Omdat het leuke televisie oplevert als de kersverse echtelieden voor de camera vertellen over de ontdekte tekortkomingen. En natuurlijk alvast aankondigen er niet over te piekeren nog moeite te doen iets van het huwelijk te maken. De camera zwaait meteen door om de andere partij te laten dagdromen over een liefdevolle toekomst. Niks leuker dan te zien hoe iemand op zijn of haar noodlot afrent zonder iets in de gaten te hebben.

Het programma wordt ook elk jaar aangepast om de impact nog groter te maken. Eveline doet nu wel alsof zij zo begaan is met het welzijn van de kandidaten, maar in werkelijkheid kan het wat haar betreft niet bloederig genoeg worden. Het beste voorbeeld is de arme Arjan, die bij het zien van de voor hem uitgekozen partner een regelrechte angststoornis ontwikkelde. Nog wekenlang na zijn vertrek uit het programma werd hij genadeloos afgeslacht als verschrikkelijk voorbeeld voor anderen die uit de pas willen gaan lopen. Eveline zocht hoogstpersoonlijk enkele vervangers voor de gevluchte Arjan uit om heel Nederland mee te nemen in de gedachtegang dat het toch wel heel erg was voor de door die angsthuis in de steek gelaten partner.

Wat ik maar zeggen wil, is dat Eveline nu loopt te klagen over een verschijnsel dat zij eerst zelf heeft opgeroepen. Ik verdenk haar en de producenten van het programma er zelfs van deze oproep tot verdraagzaamheid alleen de wereld in te sturen om nog wat extra aandacht te genereren. Allemaal om nog hogere kijkcijfers en dus nog meer adverteerders te kunnen bereiken. Reken maar dat de bedenkers van het programma nu al met Eveline en haar collega-deskundigen rond de tafel zitten om er de volgende eer nog steviger het mes in te kunnen zetten. Die huwelijksnacht moet toch nog wat erger kunnen. Geluk moet je niet aan het toeval overlaten. De toekomstige kandidaten kunnen zich nu al verzekerd weten van mijn oprechte medeleven.

Haastige spoed

Het is een soort Pavlovreactie. Als ik tegenwoordig een bericht lees over een verontrustende gaslucht in mijn woonplaats Oisterwijk, gaan mijn ogen direct op zoek naar een bestelwagen van de glasvezelprovider die – ik zal het in het Duits zeggen, want dat klinkt mooier – de laatste tijd bij mij in de buurt ‘sein Unwesen treibt’. Mocht er nog een filmproducent meelesen: je kunt er een dijk van een rampenfilm van maken.

De grote lijn zie ik al voor mij. Uit een grote gettoblaster knalt keihard het nummer ‘Ik kom eraan’ van Dries Roelvink. De camera zoomt in op de bezwete, met tattoos versierde rug van een man die bezig is in een kuil. Op het lint van de afzetting staan de woorden ‘Delta’ en ‘glasvezel’. Dit gaat fout, weet je dan als kijker. Op de combinatie van dat bedrijf en de aanwezigheid van gasleidingen rust een regelrechte vloek. Het is dat, of een structuurfout bij de afdeling die verantwoordelijk is voor het aantrekken van de gravers. In elk geval verkeren inwoners van Oisterwijk al enige tijd in een permanente staat van levensgevaar. Het is wachten op de eerste woningen die daadwerkelijk het luchtruim kiezen.

De bouwgrond in Oisterwijk begint op te raken. Het is zo’n absurde gedachte die aan mij blijft knagen. Zit er logica in de route die het A-team van Delta volgt? Heeft een ambtenaar terloops een suggestie laten vallen? Iets in de trant van: ‘Ik zou het zo doen, dan is er wat speling als het niet meteen lukt. En voorzichtig met de gasleiding die pal voor de gevels van onze dierbare monumenten ligt.’

Voor de zekerheid heb ik het bedrijf laten weten dat mijn woning niet bezocht hoeft te worden. Ed en Willem Bever zijn op de hoogte gebracht, maar ik weet nu al dat het fout zal gaan.

Ooit moet er een eind komen aan mijn 'winning streak'. Na het overleven van corona en Poetin val ik ten prooi aan het door de duivel bezeten graafapparaat van Delta. Mijn enige troost is dat het snel schijnt te gaan. Ik ben weg voordat het besef kans krijgt in te dalen. Dat scheelt weer, zal ik maar zeggen.

Volgens een spreekwoord is haastige spoed zelden goed. En laat dat nu juist zijn wat Delta in overvloed heeft: haast. Oisterwijk moet vol liggen met hun glasvezelkabels voordat concurrenten op het idee komen ook een gooi te doen naar een stukje van de lucratieve taart. Volgens het bedrijf willen veel Oisterwijkers graag een mooie aansluiting van Delta in de woning, maar ik geloof er helemaal niks van. Niet de Oisterwijkers die ik tijdens mijn wandelingen door het dorp spreek. Ze hebben een brief gekregen met de mededeling dat er niet aan te ontkomen valt. Ik ook. Toch maar even een herinnering gestuurd. Het bedrijf is onze afspraak toch hopelijk niet vergeten? Nee, dat zit wel goed. Ik hoef mij geen zorgen te maken. De werkers hebben behalve een solide training ook nauwkeurige instructies over de huizen die zij moeten laten staan.

Het wrange

De oorlog in Oekraïne wordt voor een belangrijk deel via mij uitgevochten. Niet alleen via mij natuurlijk, dan zou het snel afgelopen zijn, maar via simpele zielen zoals ik. Op zondagochtend mag ik luisteren naar afgezwaaide militairen die komen vertellen hoe verschrikkelijk krakkemikkig dat Russische leger wel niet is. Op maandag komt de bal terug in de vorm van minister Lavrov die roept dat Washington achter de schermen de baas is over NAVO en Europese Unie. Zijn bedoeling is dat wij allemaal naar het Haagse Malieveld rennen met onze spandoeken tegen de satan Amerika. Aangezien zijn vijfde colonne onder aanvoering van generaal Wallie daar toch al bivakkeert, zal het wel meevallen met de gevolgen.

In de tijd van de eerste Golfoorlog was alles nog lekker overzichtelijk. Dagelijks kwam iemand met een aanwijsstok in de hand filmpjes vertonen over inslaande raketten en dan wist ik dat de soldaten van Saddam niet te benijden waren. Nu moet ik eerst gaan uitzoeken of die man met zijn stok wel echt is. Voor hetzelfde geld is hij een product uit de nepnieuwsfabriek in Sint-Petersburg. Stel je voor hoe het leven eruit gaat zien als mensen elke dag een aprilgrappen gaan uithalen en je krijgt een beeld van wat ons nog te wachten staat.

Die minister Lavrov doet mij nu al denken aan de arme Tariq Aziz. Ook dat was een minister van Buitenlandse Misleiding die de strop alleen wist te ontlopen door eerder op eigen initiatief de pijp uit te gaan. Ik wil Lavrov niet bang maken, maar misschien is het een goed idee alvast op zoek te gaan naar een mooi pak. Als zulke dingen eenmaal in een stroomversnelling komen, dan kan het hard gaan. Zeker als zich rond de troon paladijnen ernstige zorgen over hun toekomst beginnen te

maken. Het zijn altijd de zogenaamde getrouwen door wie je te grazen wordt genomen.

Mijn weg door de mist van desinformatie en valse vlaggen zoek ik met het kompas dat mij al vaker goede diensten heeft bewezen. Aan de vruchten kun je de boom kennen. Wie er een gewoonte maakt met hypersonische vernietigingswapens kleine kinderen te pakken, is naar alle waarschijnlijkheid niet zo vaderlijk sympathiek als hij wil doen voorkomen. Van een potloodventer die met open regenjas en een handvol snoepjes bij de speeltuin staat, geloof ik ook niet dat hij de eendjes aan het voeren is.

Terwijl ik dat schrijf, weet ik al dat ik er problemen mee kan krijgen. Dus ik vergelijk die nette meneer Lavrov met een potloodventer bij de speeltuin? Nee, ik zou niet durven. Iedereen weet dat meneer Lavrov een vriendelijke opa is, die nog geen vlieg kwaad zou doen. Dan ga ik er toch geen lelijke dingen van zeggen.

Het wrange is, dat ik pakweg een half jaar geleden ook niet op het idee zou zijn gekomen hem zo hard aan te pakken. Hij vertegenwoordigde weliswaar een Rusland dat als het moest even stevig wist door te pakken, maar ook een Rusland dat sinds de ervaring met Nikita Chroesjtsjov niets moest hebben van politiek avonturisme. Ook ik laat mij soms tonnen zand in de ogen strooien.

Aandacht van de waakhond

Gevraagd naar wie de erfenis van Pim Fortuijn moet beheren, zegt Mat Herben veel vertrouwen te hebben in Caroline van der Plas van Boer Burger Beweging. Mat stond destijds naast de troon van Pim en dat feit verschaft hem enige autoriteit. Te meer omdat Mat zelf wat ervaring heeft opgedaan met het beheren van de erfenis van Pim. Daardoor weet Mat in elk geval wie hij er niet voor moet vragen.

Zou Caroline überhaupt iets van die erfenis onder woorden weten te brengen, vraag ik mij af. Meer dan dat zij zich wel niet zal willen laten wegsturen met een: 'Ga koken, mens.' Ik heb haar in de Tweede kamer soms dingen horen zeggen die de tenen van professor Pim Fortuijn vermoedelijk ter plekke van de rest hadden gescheiden. Dat de overheid er meteen mee moet stoppen het hoger onderwijs te verheerlijken bijvoorbeeld. Daar heeft hij dan zo zijn best voor gedaan deugdelijke academici af te leveren.

PVV, DENK en BIJEEN zijn intussen woedend. Niet omdat Mat hen niet waardig acht de erfenis van Pim te beheren, maar omdat er dankzij ijverige journalisten van het NRC weer een schandaal aan het licht is gekomen. Onze waakhond tegen terrorisme heeft stiekem onderzoek naar de partijen gedaan en de toenmalige minister Ferd Grapperhaus wist ervan, maar besloot dat te ontkennen. Ik voel weer een gevalletje politieke verantwoordelijkheid aankomen. Op de voet gevolgd door Henk Kamp, want we hebben een minister van Justitie en Veiligheid nodig.

De partij van Meneer de Uil, Musje van Meijeren en tribunalenexpert Van Houwelingen staat niet in het door dagblad NRC opgediepte lijstje. Dat valt mij weer tegen van de

waakhond. Als ik ergens moest zoeken naar lieden met denkbeelden die niet stroken met de officiële lijn, dan wist ik het wel. Of is het onderzoek zo geheim dat zelfs de journalisten van het NRC er niks van mogen weten. Openbaarheid van bestuur is niet alleenzalmakend. Omdat er toch iets op tafel moest worden gelegd waarmee de eetlust van de pers kon worden gestild, schreef de waakhond snel wat geruchten over Geert, Sylvana en Farid op een briefje. Volgens mij is het zo gegaan. Iedereen weet toch dat Sylvana het veel te druk heeft met haar strijd tegen slavernij om zich bezig te kunnen houden met subversieve activiteiten.

Caroline van der Plas ontsnapte eerst nog aan de aandacht van de waakhond, maar dat zal na de uitspraak van Matt wel veranderen. De erfgenaam van Pim moet wel bezig zijn met het plotten van de grote omwenteling. Ongelooflijk dat niet alle alarmbellen rinkelden toe zij met haar tractor op het Binnenhof verscheen.

Persoonlijk ben ik geen fan van een overheid die te hooi en te gras dingen en personen onder de loep neemt. Maar om het helemaal te verbieden lijkt mij ook weer niet verstandig. Soms ruist er inderdaad iets in het struikgewas en dan is het zaak de prooi niet op te schrikken. 'Dit is dus niet voor de WhatsApp', waarschuwt de waakhond als hij zijn rapport overhandigt aan de minister. Henk zal knikken. Hij kent inmiddels het klappen van de zweep.

Het einde nabij

De vraag boven een online bijdrage van de redactie van 'RTL Boulevard' zal wel ironisch zijn bedoeld, neem ik aan. Laten bekende Nederlanders zich betalen om de docuserie van een andere bekende Nederlander aan te prijzen? Natuurlijk doen ze dat. Het is een soort 'met gesloten beurzen' systeem. Een geraffineerd elkaar op het juiste moment de bal toespelen in de wetenschap dat hij ook weer terugkomt. Jij wast mijn buik, ik die van jou. 'RTL Boulevard' vult er zo ongeveer de halve programmering mee. Als ze ergens moeten weten hoe erg het is, dan toch wel daar.

De vraag wordt door 'RTL Boulevard' niet zomaar gesteld. Een zekere Anna Nooshin is sinds kort ook de trotse bezitter van een eigen serie en dat feit moet uiteraard breed uitgedragen worden door onder andere beroepshysterica Fred van Leer. Heeft Anna de beurs moeten trekken, wil de redactie weten. Het is zo'n vraag die vermoedelijk niet gesteld zou worden als het antwoord ontkennend luidde. Kennelijk heeft Fred weinig vertrouwen dat hij in de toekomst wat aan Anna zal hebben. Met haar belofte het goed te maken, kan hij helemaal niks. Dan toch maar liever kiezen voor de veilige weg van een tikkie, zal hij gedacht hebben.

Normaal gesproken zou ik aan dit kruimelwerk geen column wijden. Maar over de oorlog in Oekraïne en over Johan Derksen heb ik het al zo vaak gehad, dat het zelfs mij begint te vervelen. De rest van het nieuws – als je het zo mag noemen – staat in het teken van onzinberichten over wat bekende binnen- en buitenlandse personen zoal doen om de verveling uit hun zielige levens te verdrijven.

Hoe beschamend zinloosheid kan zijn, brengt de 'jurkkwestie' pijnlijk aan het licht. Hare majesteit Kim Kardashian verschijnt op een rode loper in het strakke gewaad dat Marilyn Monroe droeg tijdens het toezingen van haar 'mister president'. Mevrouw heeft het kledingstuk meegekregen uit een zieltogend museum om de bezoekersaantallen wat op te krikken. Het is ook een opgestoken middelvinger naar een zeker oerlelijk mens dat zichzelf door een chirurg nog verder liet verminken in de ijdele hoop er een serie als influencer aan over te houden.

De heiligschennis door Kim wordt alom in felle bewoordingen veroordeeld. Missie geslaagd dus, zou je kunnen zeggen. Het feit dat wereldwijd miljarden mensen zulke gebakken lucht belangrijk vinden, zegt hoe erg het met ons is gesteld.

Het enige met inhoud is een diepte-interview met Jan Roos over het onverwachte succes van juicetkanaal 'Borrelpraat', dat hij en Dennis Schouten hebben opgetuigd als verdienmodel. Dan weet je dat het einde nabij is. Hij verspreidt zijn bagger niet voor de lol, maar om zich af te zetten tegen de dictatuur van het door omroep de VARA voorgeschreven opvattingenkader. Jan is geen gewone viespeuk, maar de spreekbuis van de mensen die toevallig niet binnen het door de A10 omzoomde gebied wonen. Misschien is het daarom dat ik blijf schrijven over een door Fred en Kim totaal verwoeste cultuur. De mensen buiten de Grachtengordel hebben recht op een alternatief. Hoe onbeduidend dan ook.

De drie wijzen

Het programma 'Vandaag Inside' van Johan de Kaarsenman en zijn vrienden Wilfred en René is binnenkort weer terug op de buis. Dat wist ik natuurlijk al sinds ik SBS-meneer Paul Römer de rode loper zag uitrollen. Nee, Johan was nog niet teruggekomen op zijn besluit. Hij moest eerst even overleggen met de advocaat John de Mol over wat het geintje hem zou gaan kosten. Veel waarschijnlijk, want Johan wist niet hoe snel hij tot een andere afweging moest komen. Zijn mannetje staat hij kennelijk meer in het gezelschap van een bewusteloze vrouw. Of moest hij van zijn vrouw in de auto slapen tot hij de door hem veroorzaakte klerenzooi weer had opgeruimd.

Het voorval met de kaars is inmiddels bedekt met de mantel der liefde. Als Angela de Jong zegt dat Johan af en toe gewoon moeite heeft de dingen bij de juiste naam te noemen, dan hebben kleine columnisten er netjes het zwijgen toe te doen. De laatste tijd verdedigt Angela met zo'n vuur het bestaansrecht van oprispingen uit de onderbuik, dat ik mij begin af te vragen of de juridische aartsengel van John de Mol wellicht meer bezoeken heeft afgelegd. Zoals destijds zijn collega Gabriël. Of zeg ik nu iets wat zelfs Angela niet voor haar rekening durft te nemen?

In elk geval zijn de drie wijzen op tijd terug om wat lollige opmerkingen te maken over de perikelen rond het vieren van de zoveelste kampioensschaal in de prijzenkast van de kersverse landskampioen Ajax. Misschien kent Johan wel een anekdote uit de oude doos die aansluit bij de bedreigingen aan het adres van burgemeester Femke Halsema. Dat hij bijvoorbeeld ooit een vrouw heeft toegesnauwd volgende keer zijn kaarsenstandaard mee te zullen brengen. En dat Wilfred dan vraagt of Johan er al zo erg aan toe is dat hij een standaard nodig heeft. De